HERREN KENDER SINE

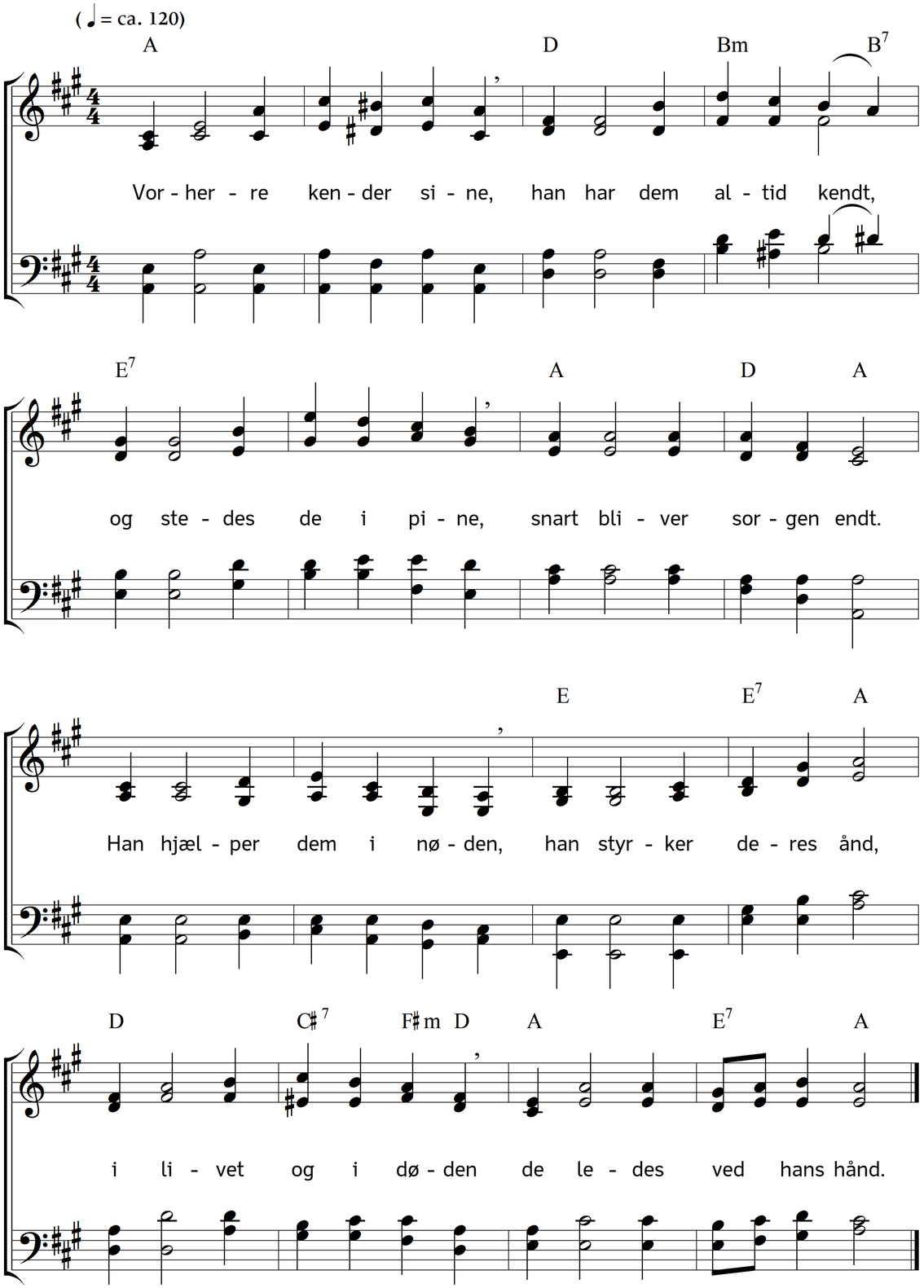

2. Han kender sine skarer
på tro, som ej vil se,
som ved, at Gud bevarer
sit barn i vel og ve.
Som bliver født af ordet
og læner sig dertil,
og som ved nadverbordet
sin Frelser mindes vil.

3. På håbet han dem kender,
som aldrig dem forlod,
som ej med livet ender,
men har en bedre rod.
I sandheds stråler rige
sig soler stærk og skøn,
den plante uden lige,
som evigt bliver grøn.

4. På kærlighed de kendes,
af Herrens er den frugt;
hvor den i sjælen tændes,
den brænder rent og smukt.
Den Herrens egen ligner,
den virker helst som han,
den signer, hvor han signer,
og hjælper, hvor den kan.

5. Ja, Herren kender sine,
som han dem før har kendt,
og stedes de i pine,
snart bliver sorgen endt.
Med Herrens kraft de virke,
med fast og sikker hånd,
ved troens, håbets styrke,
ved kærlighedens ånd.

6. O lad mig troen øve
og lad den vare ved!
Lad intet håbet røve,
bevar min kærlighed!
Og når så dagen kommer,
da vi for dommen gå,
lad os, du milde dommer,
da ved din højre stå.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1457/